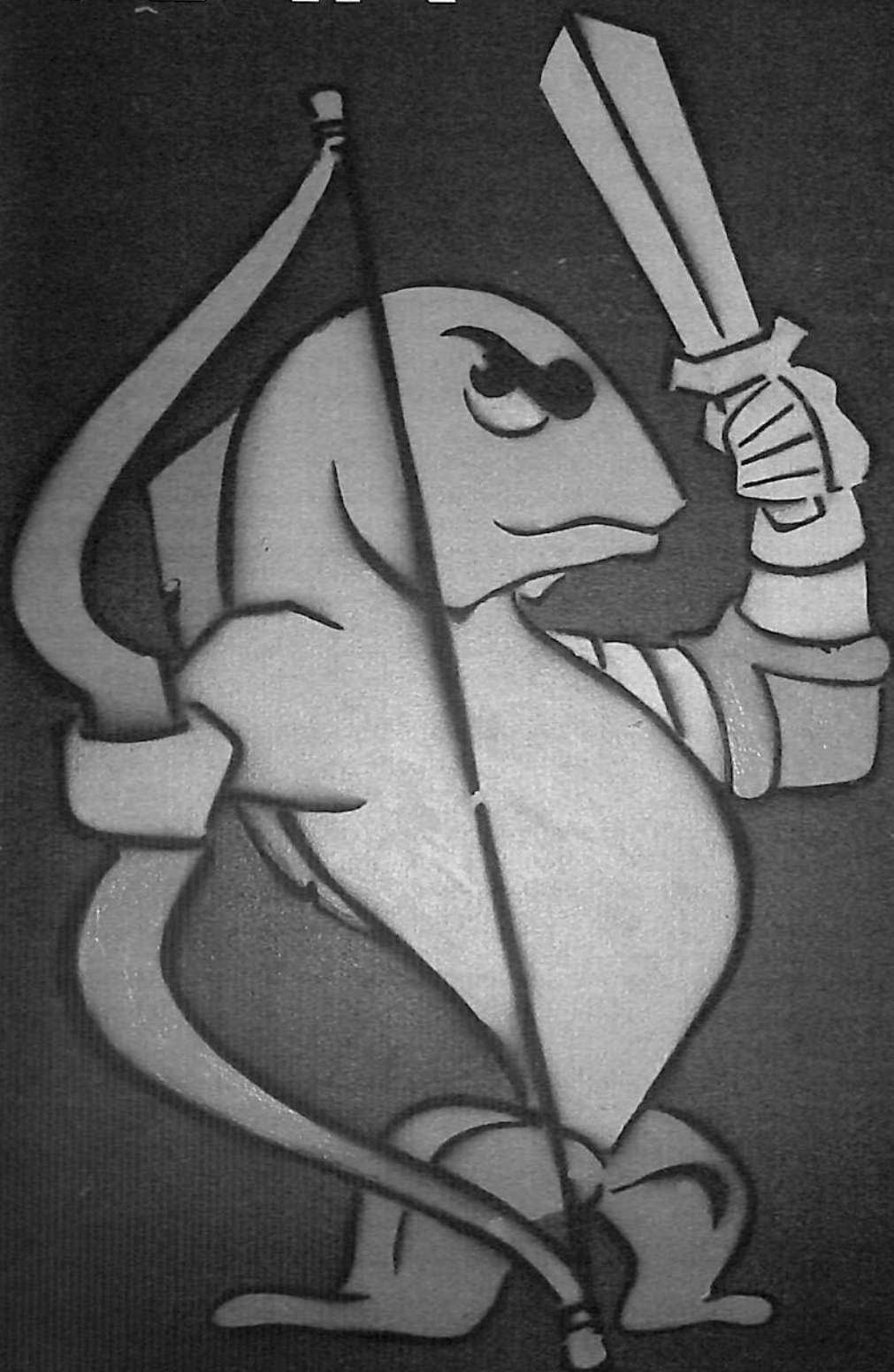

KÄK

1/2008

KÄK

Turun Yliopiston Savo-Karjalaisen
Osakunnan jäsenlehti
Perustettu 1930
ISSN 0786-0315

Numero 1/2008

1. painos huhtikuu 2008
Painopaikka Uniprint
Painosmäärä 80 kpl

Julkaisija

Turun Yliopiston Savo-Karjalainen
Osakunta r.y.
Rehtorinpellonkatu 4-6 B
20500 Turku
Puh. 02-232 8391
E-mail: sko@utu.fi
Web: <http://org.utu.fi/tyyala/sko>

Toimitus

Päätoimittaja
Katri Haverinen

Toimittajat
Aki Halonen, Mira Tammelin,
Pekka Salminen, Kirsi Mikkonen,
Mari Kuosmanen, Aija Vesterinen,
Antti Halonen

Taitto
Anna Stenman

Valokuvat
Mira Tammelin

Kannen kalamaalaus
Oona Peltonen
Valokuvannut Mira Tammelin

Sisällys

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Piällysmieheltä
- 5 Hallitusesittely
- 9 VPK eli Väliin Putoajien Kerho esittäytyy
- 10 Miestenkerho suosittelee
- 12 Paistia ja piirakkaa
- 13 Viinikerhon kuulumisia
- 14 Kyykkä
- 16 Vuosijuhlat
- 18 Nähtyä, kuultua, haistettua, maistettua
In & Out
- 19 Kertoelma Jussista

Pääkirjoitus

Kyllä vain, pitelet kätösissäsi uudenuutukaista Käk-lehteä, tarkemmin sanottuna sen numeroa 1/2008. Lehti saatiin kuin saatiinkin lopulta aikaan, pitkän tauon jälkeen. Tänä vuonna päätoimittajaksi saatiin tällainen uusi kasvo - vaikka muuten jo aika vanha olenkin - ja samoin toimittajaksi, joka innolla otti osakseen taittamisen. Näillä eväillä sitten tallustelemme eteenpäin tämän vuoden.

Mitä siis kuuluu savo-karjalaisille? Ilmeisesti ihan hyvää, ainakin jos uskomme Kuraattoria. Muutoksen tuulet puhaltavat, ja se saattaa tuottaa ongelman tai pari sitten joskus, mutta ehkä jotain muutakin. Kaiken kaikkiaan hyvin taitaa mennä: uusi hallitus kehkeytyi ja heitä on ankarasti myös kuulusteltu, Väliin Putoajat ovat kerhottautuneet, Miähet juoneet olutta, ja juorujakin on YO-talojen alakerrassa taas kuultu. Kätevää, eikö totta, eikä siinä vielä kaikki. Lukekaa itse!

Tätä kirjoittaessani on huhtikuun puoliväli, ja aurinko kurkistelee jo ikkunasta. Kun sinä tätä luet, ollaan luultavasti siinä Vapun tienoilla, eli kesä alkaa jo tosissaan tehdä tuloaan. Hyvää osakuntakevään jatkoa siis kaikille, pitkää ja lämmintä kesää, ja innokasta syksyä uusin voimin!

Katri Haverinen
Päätoimittaja

Valokuva: Katri Haverinen

Piällysmieheltä

Jälleen on vuosi vaihtunut ja on tullut aika kuulostella mitä osakunnalle kuuluu. Kuten myös vuosi sitten, mukaan on tullut uusia innokkaita jäseniä ja aktiivisia toimijoita, joten monipuolisen toiminnan pyörittäminen on mielekästä ja palkitsevaa. Väliin Putoajien Kerho on vakiinnuttanut paikkansa osakunnan toimintamuotojen joukossa, Naistenkerho on palaillut säännölliseen tapaamistahtiin, Miestenkerho menee kuin juna kiskoillaan ja ChTR ei osoita suurempia krapulan merkkejä juhlavuotensa jälkeenkään. Kyykkäliigassa saatiin uusi mestari ja myös osakunnan joukkue ylsi finaaliin asti. Myyjäispöydät ovat notkuneet herkkujen alla ja päivystyksissä on puitu maailman asiat kannalta jos toiseltakin.

Olen tavannut tässä yhteydessä tähyillä kristallipalloon ja spekuloida osakunnan – sekä muunkin maailman – tulevaisuutta. Vuosi sitten (vuosijuhlissa, koska lehteä ei tuolloin ilmestynyt) katselin idän suuntaan, kohti uutta Itä-Suomen liittoyliopistoa ja mietin miten tämä ja muut yliopistokentän muutokset, suurimmat neljäänkymmeneen vuoteen, tulevat vaikuttamaan meidän oloomme ja eloomme täällä. Viimeisen vuoden aikana on tullut mielenkiintoisia signaaleja yliopistolain uudistamisen tiimoilta, ja näissä mullistuksissa perinteinen osakuntalaitoskin, josta Turussa luovuttiin jo hyvän aikaa sitten, saattaa olla uhattuna. Näin myös jopa satojen vuosien perinteet omaavat Helsingin yliopiston osakunnat saattavat joutua miettimään asemaansa uudestaan. Myös ylioppilaskuntien automaatiojäsenyys jaksetaan aina aika-ajoin mainita keskusteluissa.

Näillä näkymin Turussa tulee vuoden 2009 jälkeen toimimaan vain kaksi tiede-korkeakoulua. Joista toinen on ruotsinkielinen, ja se toinenkaan ei tule olemaan Turun Kauppakorkeakoulu. Tai myöskään nykymuotoinen Turun yliopisto. Elämme todellakin perin mielenkiintoisia aikoja.

Mutta löytyy kristallipallostani myös jotain, mikä koskettaa rakasta osakuntaamme hyvin suoraan ja konkreettisesti. Turun Ylioppilastalojen peruskorjaus aloitetaan ensi vuonna, alkaen C-talosta, ja meidän B-talomme vuoro on seuraavana vuonna. Edessä on siis vähintään vuoden mittainen evakkotaival ennen kuin pääsemme takaisin omiin tiloihimme. Ja jos näyttää siltä, että emme pääse, niin voin olla melkolailla varma, että osakuntalaiset – uudet ja vanhat, entiset ja silloiset – nousevat yksissä tuumin barrikadeille, joskaan en jaksa uskoa että näin älyttömään tilanteeseen joudutaan. Tilanne tulee joka tapauksessa asettamaan mielenkiintoisia haasteita tuleville hallituksille, siitä voimme kaikki olla varmoja, ja 85-vuotisjuhlia saammekin viettää evakkojuhlina.

Ennen näitä epävarmoja tulevaisuuden hetkiä elämme kuitenkin tätä vuotta, ja vielä keväälläkin on osakunnalla kiinnostavaa toimintaa, kuten takakannen kutsusta ilmenee. Syksyllä sitten uusin, joskin monilta osin varmasti tutuin kuvioin. Seuratkaa skolistaa kesälläkin, eiköhän silloinkin jotain tapahdu...

Aki Halonen
Kuraattori

Hallitus 2008

Käen tehtäväksi lankesi jälleen perinteinen uuden hallituksen esittelemine kuvin ja sanoin. Hallitukselle esitettiin joukko kiperiä kysymyksiä, joihin kukin sitten vastasi parhaansa mukaan. Seuraavassa huikeat kysymyksemme sekä saamamme jännittävät vastaukset.

Kolme kysymystä ja yksi tehtävä:

- 1) Nimi ja titteli?
- 2) Opiskeletko, ja jos niin mitä?
- 3) Mitä teet hallituksessa ja miksi?
- 4) Keksi oma kysymys ja vastaa siihen.

1) Aki Halonen, I kuraattori

2) Yritän viimeistellä tietotekniikan DI-opintojani, jotka olen aloittanut jo männävuosituhannella. Suomeksi siis teen diplomityötäni.

3) Johdan puhetta ja yritän pitää lankoja käsissä sekä olla selvillä siitä missä mennään. Tämä on jotakuinkin hallituksen puheenjohtajan ohjesääntömääräinen tehtävä. Sattuneesta syystä ylläpidän myös jossain määrin suhteita ylioppilaskuntaan. Syynä lienee pääosin se, että toimin myös Turun yliopiston ylioppilaskunnan puheenjohtajana, helppo pitää yhteyttä. Lisäksi kyykkämestaroin. Koska kyykkä on hieno laji, ja sen parissa touhuaminen on hyvää vastapainoa kaikelle muulle hallintopuuhaustelulle.

4) *Joko riittää?*

Olen vuoden alusta asti lähtenyt sillä ajatuksella, että viimeistä viedään. Meneillään on neljäs vuosi I kuraattorina, ja sitä ennen toimin vuoden Jyrkin varamiehenä, joten onhan tässä osakunnan hallitusta ehditty nähdä ja tehdä ihan riittävän kauan. Osakunnan nuoret voimat ovat kyllä valmiita ottamaan soihdun vastaan ja jatkamaan eteenpäin entistä paremmin ja innokkaammin. Toivottavasti kuitenkin jatkossakin ehtii ja pääsee osallistumaan osakunnan toimintaan maksavan asiakkaan roolissa, täällä on hienoa porukkaa ja hienoja perinteitä, ei täältä ihan täysin halua lähteä sittenkään, kun omat hallitusvuodet ovat takana. Mutta vielä on yli puoli vuotta hommia jäljellä, ei ruveta vielä liikaa miettimään eläkeajoja.

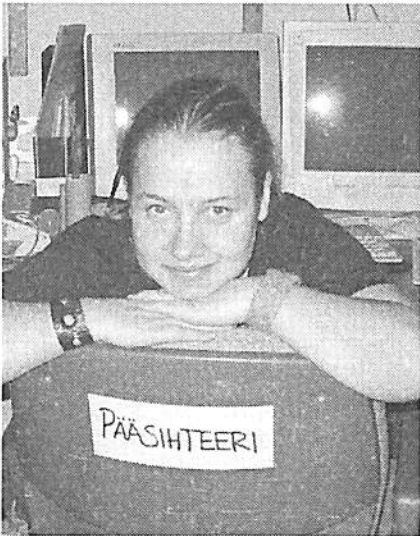
1) Olli Tapani "Jolly" Juhala, II kuraattori

2) Kyllä opiskelen, mediatutkimusta, lisäksi pääaineoikeus tietojenkäsittelytieteeseen ja sivuaineoikeudet englantilaiseen filologiaan ja poliittisen historiaan

3) Kaikkea mitä mieleen juolahtaa, ja imitoin Akia hänen ollessaan estynyt. Lisäksi leivon sämpylöitä ja paista vohveleita kun siltä tuntuu.

4) *Miten ihmeessä päädyit osakunnalle?*

Synkeä tunnustus; aloitin urani siitä toisesta S-Osakunnasta. Sitten seurasi tasonnousu, ja Epic-level seikkailu SKO:n ihmeellisessä maailmassa.

1) Mira "AgenttiT" Tammelin, pääsihteeri

2) Opiskelen neljättä vuotta kivien ja hiekkojen ihmeellistä maailmaa eli geologiaa. Vielä pitäisi muutama kurssi puuhata pohjavesien parissa.

3) Pääsihteeröin kolmatta vuotta putkeen eli päätyöni on pöytäkirjojen rustaaminen. SKO:n pääsihteeriksi siirryin alakerran osakunnan sihteerin hommista muinoin, koska SKO:n toimisto ja silloiset toimijat tuntuivat kotoisammilta, enkä ollut valmis luopumaan pääsystä biljardipöydän ääreen.

4) *Mitä teet mieluiten, kun et ole osakunnalla?*

Kuljeskelen ympäriinsä kamera kourassa, käyn huitomassa miekalla toisia miekallahuitoimia, heitän kirvestä ja muita lentämiseen soveltuvia aseita, ammun pitkäjousella (varsijousikin käy, jos joltain liikenee lainaan), näpertelen jotain raudasta, puusta, sarvesta, villasta jne., pukeudun muinaiskolttuihin ja kiertelen markkinoita, kuuntelen musiikkia kotona ja keikoilla, yritän soittaa kitaraa tai nitkutan Guitar Heroa, puuhastan tai rötvään kavereiden kanssa, talvisin myös luistelen mielelläni.

1) Petri Teräspuro, taloudenhoitaja

2) Opiskelen Turun yliopiston IT-laitoksella tietokonejärjestelmä tavoitteenani diplomi-insinöörintutkinto.

3) Vartioin kirstua etteivät muut hallituslaiset törsäile yli varojemme... eiku pidän kirjaa rahaliikenteestä ja huolehdin laskujen maksusta.

4) *Nyt ei oikein irtoa mitään erityisempiä kysymyksiä, mutta miten olisi: Miksi ryhdyit osakunta-aktiiviksi?*

Siksi, että niin tapaa mukavia ihmisiä, oppii erilaisten asioiden organisointia ja ennen kaikkea pääsee pelaamaan kyykkää.

1) Kirsi Mikkonen, emäntä, XXVIII dokaani

2) Ranskan kääntämistä.

3) Päävastuunani ovat isot juhlat ja niiden käytännön järjestelyt; siis vuosijuhlat, seniorijuhlat ja osakuntien yhteiset pikkujoulut. Huolehdin siitä, että kaikki tietävät mitä tehdä, mitä pitää hankkia, mitä kaikkea pitää ottaa huomioon. Juhlien emännöinnin lisäksi olen mukana hallitustyöskentelyssä sanomassa viisaan sanani osakunnan asioihin.

4) *Mikä saa sinut hyvälle tuulelle?*

Auringonpaiste ja hyvä musiikki! "Oh, what a beautiful morning, oh what a beautiful day..."

1) Antti P. Halonen, isäntä

2) Ehdottomasti. Elämää. Tämän ohessa suoritan myös joitakin humanistisia, yhteiskuntatieteellisiä ja kasvatustieteellisiä opintoja, jotka ovat arvoltaan perin vähäisiä.

3) Teen juuri sitä mitä osakunnan virallinen toimihenkilöohjesääntö tai hallituksemme kulloinkin näkee parhaaksi käskää tehtäväksi.

4) *Kuinka monta osakuntalaista tarvitaan vaihtamaan palanut lamppu?*

Vähintään viisi. Ensimmäinen kirjoittaa sähköpostilistalle lampun palaneen, toinen ilmoittaa vastauksessaan ettei toimistosta löytynyt uutta lamppua, kolmas käy hankkimassa lampun, neljäs vaihtaa sen ja lopuksi taloudenhoitaja viidentenä korvaa lampun hankinnasta aiheutuneet kustannukset osakuntalainen numero kolmelle. Tämä ei siis ole mikään "lampunvaihtovitsi", vaan koruton kuvaus osakunnan arjesta.

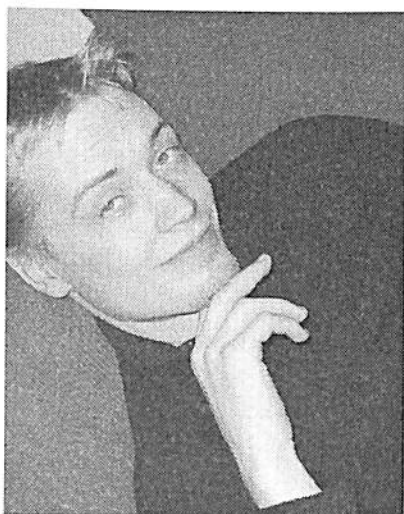

1) Hannu Rauhala, sisäasiainsihtööri

2) Kyllähän minä opiskelen. Tietojärjestelmätieteitä opiskelen.

3) Tehtävänäni on ylläpitää osakunnan jäsenrekisteriä sekä olla isännän ja emännän nakkikoneena juhlien järjestämisessä. Kaiketi niitä vastuujuttuja on muitakin, ja minä olen kyllä sen verran sinisilmäinen että jos joku niitä keksii niin menee varmaan ihan täydestä läpi.

4) *Paha. Äääh... Mitä SKO merkitsee sinulle?* Paikkaa, missä on aina tervetullut olo ja jääkaappi täynnä virvokkeita. Lisäksi sieltä löytää mukavia ihmisiä, joiden kanssa aika juoksee sen verran nopeasti että saa olla tarkkana ehtiäkseen edes sille viimeiselle luennolle.

1) Henri Hämäläinen, kulttuurisihteeri ja apusihteeri

2) Kemiällä kirjoilla

3) Saan järjestää aika vapaamuotoisesti kaikkea toimintaa, joka jollain tapaa osuu kulttuuri-nimikkeen alle, minkä lisäksi vastaan SKObion elokuvailloista. Kesäretki on oikeastaan ainoa sellainen isompi juttu. Apusihteeri tarkoittaa sitä, että toimin pääsihteerin sijaisena kun hän on estynyt. Edellämäinuttujen lisäksi teen tietysti samoja juttuja kuin muukin hallitus. Esimerkkeinä päivystykset ja myyjäiset.

4) -

1) Aija Vesterinen, ulkoasiainsihteerikkö.

2) Kasvifysiologiaa ja molekyylibiologiaa.

3) Pääasiassa vastailen muiden järjestöjen juhlakutsuihin. Siinä sivussa päivystelen, tiskaan, toimin osis-tiimissä, kirjoittelen plaseerauskortteja ja olen keittämättä kahvia.

4) Mikä osakunnalla on parasta?
Mainio seura.

1) Kul.toht. Elina Pajunen, ensimmäinen varajäsen, apuemäntä ja kulinaarisen tiedekunnan amanuenssi, XXVII dokaani

2) Valmistuin viime kesänä FM:ksi pääaineenani arkeologia, nyt jatkan naistutkimuksen maisteriohjelmassa töitten ohella.

3) Hallituksessa tällä hetkellä lähinnä hengailen. Apuemännän ominaisuudessa ja emännän pestiä vuosia (vaihtelevalla menestyksellä) hoitaneena pyrin osallistumaan myös eri juhlien järjestelyihin - tai ainakin kommentoimaan asioita!

4) Onko tässä mitään järkeä?
No ei!

Lisäksi hallituksessa toimivat vuonna 2008 Olli Heimo sekä Anna Poikkimäki, joka poistui hallituksesta keväällä.

VPK

Väliin Putoajien Kerho esittäytyy

Mira Tammelin

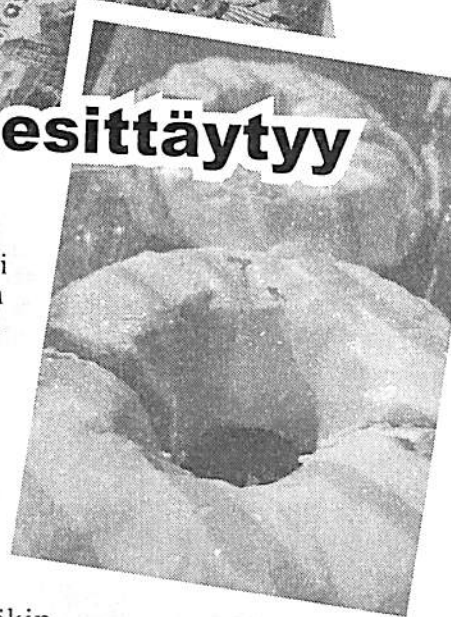
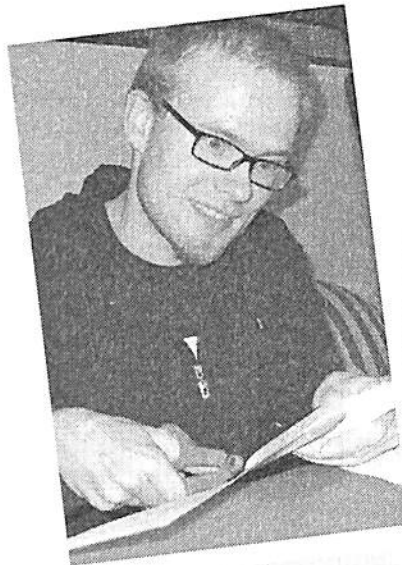
Osakuntamme uusi ylpeys Väliin Putoajien Kerho sai virallisen alkunsa vuoden 2007 alussa. Kerhon perustamista oli toki pohdittu jo edellisen vuoden puolella, mutta perustamiskokous pidettiin vasta 8.1. Kerho on perustamisestaan lähtien vetänyt kokouksiinsa väkeä varsin mukavasti, ja näin toivomme tulevaisuudessakin tapahtuvan.

Väliin Putoajien Kerho on tarkoitettu kaikille. Ainoana vaatimuksena liittymiseen on se, että kokee pudonneensa väliin jollakin tavalla. Syitä liittymiseen onkin kerhon kokouksissa kuultu jos jonkinlaisia. Oman osakuntamme Putoajien lisäksi kerho on ilahduttavissa määrin houkutellut väkeä naapuri-osakunnastamme SHO:sta. Kokouksissa ovat parhaimmillaan käyneet istumapaikat vähiin.

VPK:n toiminta ei ole kaavoihinsa kangistunutta, vaan joka kokouksella on toistaiseksi ollut oma erikoinen teemansa. Olemme muun muassa pitäneet pizzoilla höystetyin levyraadin, jossa musiikkityyliin vaihtelu oli vähintään yhtä laaja kuin väli, johon olemme pudonneet, sekä pahanolonillan, jossa onnistuneesti tavoitimme pahan olon imelällä rakkaushömpällä ja vieläkin imelämmillä naposteltavilla. Myös pakkomielleilta ja Muumi-ilta olivat vähintäänkin

mielenkiintoisia. Lisäksi Väliin Putoajien teemaan kuuluvat olennaisesti oudot yhdistelmät. Ainakin juustonaksut kermavahdolla ovat todistetusti varsin maukkaita.

Ensimmäisen vuotensa aikana VPK kokoontui kerran kuukaudessa, ja sama tahti jatkuu tänäkin vuonna. Iltojen teemat ovat jäsenistön mielikuvituksen tuotetta. Jotta jatkossakin saamme pidettyä toiminnan monipuolisena, toivomme väliimme putoavan myös uutta väkeä. Jos kiinnostuksenne heräsi tätä esittelyä lukiessanne, tervetuloa mukaan toimintaan.

Miestenkerho suosittelee

Aki Halonen
Valokuvat: Alko

Viimeisimmästä suosituksesta on vierähtänyt aikaa tarpeettomankin paljon, joten tällä kertaa suosituksia on enemmän kuin koskaan. Ja kenties parempia kuin koskaan.

Kerho kokoontui reilu vuosi sitten All Stars -iltaansa maistelemaan värisuorallisen lajityyppiensä parhaita edustajia. Vuorossa oli neljä perinteistä oluttyyppiä; saksalainen vahvan maltainen doppelbock, voimakkaasti humaloitu India pale ale (tuttavallisemmin IPA), vehnäinen valko-olut sekä legendaarinen vahva belgi-ale, tällä kertaa vielä trappistiluostarin panemana.

Hoegaarden Witbier

Hyvin vaaleankeltainen, samea, suorastaan valkoinen. Tuoksu ja maku kirpeän hedelmäisiä, sitrasta ja yrttejä. Hienoinen vehnäoluen suorastaan lakritsisuus havaittavissa raikkaassa maussa. Erinomaisen virkistävä, terassioluiden parhaimmistoa.

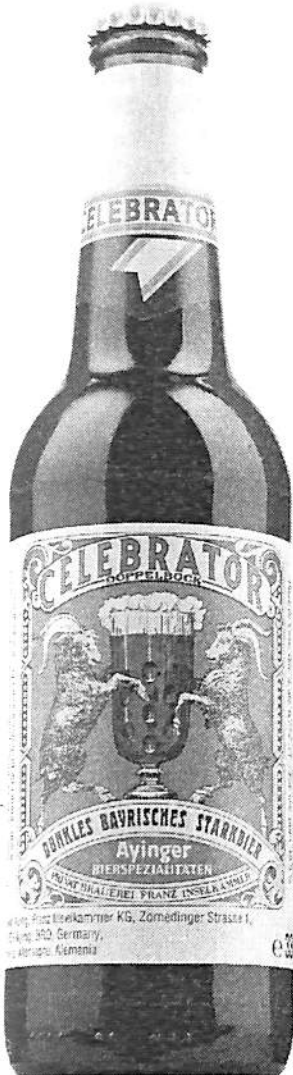

Nøgne Ø India Pale Ale

Ensimmäiseksi on varoitettava, että Nøgnen IPA on varmasti makunsa puolesta haastavin tällä kertaa suositeltavista oluista. Aggressiivinen humalointi kuuluu tyyliin, mutta voimakkaan pistävä katkeruus lopussa ja jälkimaussa voi olla tottumattomalle juojalle liikaa. Erittäin maukas olut, joka loistaa siellä missä pitääkin, katkerassa humaloinnissa ja tiukassa jälkimaussa. "Tää maistuu vielä kebabinkin läpi!" Mikäli pidät esimerkiksi Pilsner Urquellista tai britti-bittereistä, niin tämä saattaisi olla tutustumisen arvoinen. Poistumassa tai huonolla tuurilla jo poistunut Alkon valikoimista, ei kovin yleinen tuttavuus olutravintoloissakaan. Paras Suomeen maahantuotu IPA.

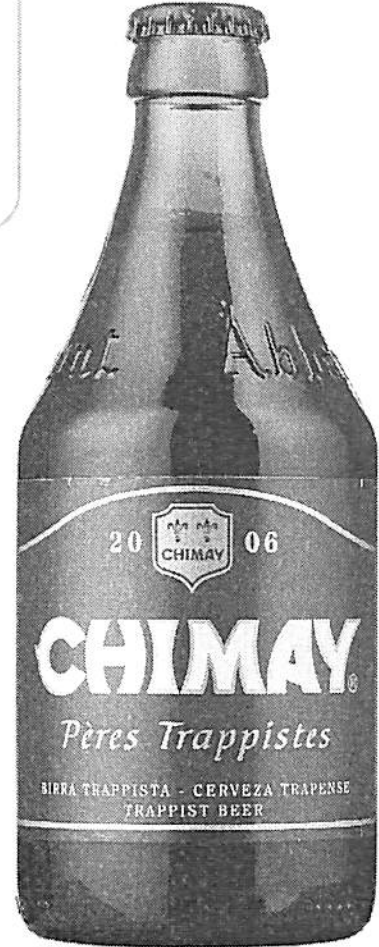
Ayinger Celebrator

Mämmiä. Hyvällä tavalla. Ei liian makeaa, vaan säilyttää erinomaisen tasapainon ollen hyvin tuhdin maltainen mutta samalla riittävän humaloitu ja kuiva. Uskomaton suoritus ottaen huomioon olutta pantaessa noudatetun baijerilaisen puhtausasetuksen. Miten vedellä, maltaalla, humalalla ja hiivalla, ilman lisämausteita, voikaan saada aikaan näin monimutkaisen mutta silti puhtaan makuelämyksen. Pidetään yleisesti kenties Saksan parhaana oluena. (Kirjoittajan mielestä tämä on vaatimattomasti vain ehkäpä paras olut jota olen ikinä maistanut. Kyllä, parempaa kuin Dark Horizon. (Tuoreena, saa nähdä miten DH kehittyi kypsyyssään...))

Chimay Blue

Belgialaisen trappistiluostarin legenda. Jos olutharrastaja puhuu "Sinisestä", niin silloin tuskin tarkoitetaan Hartwallin takaisin tuomaa ritariolutta, vaan nimenomaan tätä monipuolista herkkua, joka vain parane vanhetessaan. Pehmeän maltainen maku kätkee sisäänsä mitä moninaisimman aromien kirjon, josta joka siemauksella voi löytää jotain uutta. Voi vain ihmetellä, miten munkit raaskivat myydä tätä luostarin ulkopuolelle.

Koska tällä kertaa haaviin osui vain neljä perustyyliä, All Stars-kokoontumisia täytynee jatkaa tulevaisuudessa, sillä läpikäymättä on vielä lukuisia kiinnostavia tyyliä. Ongelmaksi muodostunee vain, mitä valita edustamaan esimerkiksi perinteisiä tuhteja porttereita tai klassisenraikkaita lagereita tai tai... Jos panimoravintolat saisivat myydä tuotteitaan myös ulos, niin voisi järjestää myös kotimaisten oluiden ykköskefjun maistajaiset, nykyisellään moinen vaatisi reissua vähintään Tampereelle.

Jos hyvät (tai joskus vähän vähemmän hyvät) oluet kiinnostavat, ota yhteyttä tai tule pyörähtämään Miestenkerhossa.

Paistia ja piirakkaa

Mira Tammelin

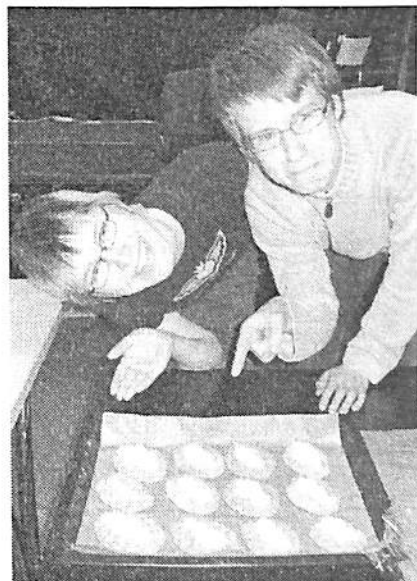
Osakuntamme keskeisiin tehtäviin kuuluu savo-karjalaisen maakuntahengen ylläpitäminen. Siksipä vietimme joulukuussa 2007 sunnuntai-illan lupsakassa osakuntalaisseurassa Karjala-illan merkeissä. Tavoitteenamme oli loihkia omin kätösin karjalanpaistia ja -piirakoita nälkäisten vatsojemme täytteeksi.

Karjala-ilta alkoi karjalanpaistin valmistuksella. Lihat ja lisukkeet löysivät nopeasti tiensä uuniin, minkä jälkeen siirryimme piirakoiden pariin. Piirakoiden leivonta suoritettiin kahden joukkueen leikki-mielisenä kilpailuna. Karjalanpiirakat muotoutuivat osakunta-aktiiviemme hyppysissä vauhdikkaasti ja taidokkaasti. Useimmille piirakanteko näytti olevan edes etäisesti tuttua puuhaa, ja pulikka pysyikin hyvin käsissä. Lopulta rypytyks alkoi sujua jopa umpi-turkulaiselta, jolla oli aiempaa kokemusta karjalanpiirakoista lähinnä kaupan pakastealtaan lähettyviltä.

Ruokien paistatella päivää uunin syövereissä siirryimme pianon ääreen laulamaan Karjala-aiheisia lauluja. Todetakoon tässä, että osakuntalaisemme ovat selvästi lahjak-

kaampia kulinarian alalla kuin laulussa ja soitossa. Yritys oli kuitenkin hyvä, ja aika kului nopeasti ruoan valmistumista odotellessa.

Vähitellen keittiön suunnalta kantautuneet tuoksut viestivät odottelumme olevan ohi, ja siirryimme kynttilöin valaistun pöydän ääreen syömään. Kokkaajat pistelivät sekä karjalanpaistin että -piirakat sisuksiinsa erittäin hyvällä ruokahalulla. Pöperöt olivat niin maittavia, että vatsoihimme olisi uponnut takuulla toinen samanlainen satsi. Seuraavaksi osakuntamme jauhopeukalojen haasteena onkin sitten kalakukko.

Viinikerhon kuulumisia

Pekka Salminen
Valokuvat: Alko

Osakunnan viinikerho ChTR on jälleen maistellut viinejä, ja näiden maisteluiden tuloksista nyt tarjoamme kaksi esimerkkiä. Kokouksessamme 16.4.2008 maisteltiin kahta saman viinitalon viiniä, jotka olivat samaa vuosikertaa, mutta eri rypäleistä tehtyjä. Nämä kaksi mallikappaletta osoittautuivat tyypiesimerkeiksi erilaisista viineistä.

LA CELIA RESERVA Pinot Noir 2005
Argentina, 9,99 €

Väri: vaalea helakanpunainen.

Bouquet: mehumainen, hedelmää, mansikkaa, kukkia, karkkia

Maku: makea, mehumainen, kukkainen

Jälkimaku: lyhyt, kirpeä

Pisteet: 7-

LA CELIA RESERVA Merlot 2005
Argentina, 9,99 €

Väri: tummahko viininpunainen, sakea

Bouquet: kevyen tamminen, raikas, pehmeä, kehittynyt

Maku: tammea, kitkeräkö, yrttinen, kehittynyt

Jälkimaku: keskivahva, keskipitkä

Pisteet: 7+

Viinikerho ChTR kokoontuu osakunnalla joka keskiviikko kello 19.15. Kokoontumisimmme ovat tervetulleita kaikki viinien ystävät.

SKO OPEN 2007

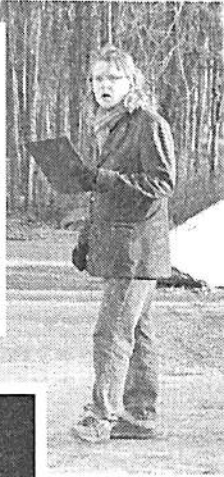
Kirsi Mikkonen

SKO Open pelattiin tänä vuonna ihmeellisen miellyttävässä säässä. Pakkasta oli niukasti, sää oli kirkas ja kentät ihan-teellisen kuivat mutta silti liukkaat. Mukana olivat tänä vuonna osakunnan oman joukkueen lisäksi vanhat tutut ADS, monivuotinen voittaja HC Kirvesperseet, AALY (Akateeminen Aurajokilaivuriyhdistys), Haaskalinnut, Tuhansien vaarojen mies Joe Smith ja jotakuinkin TPO:n joukoista koottu ryhmä nimeltä OMG'S Hot!!! (Kyseinen nimi viittaa viimeisimpään James Bondiin).

Päivässä oli todellisen urheilujuhlan tuntua, kun kentällä kaikuivat puun kopsahdukset karttujen osuessa maaliinsa ja iloiset huudot joukkueiden kehitellessä mitä hienostuneimpia keinoja murtaa vastustaja henkisesti. Taistelu kentillä kävi kiihkeänä, samalla kun pelaajat nauttivat vahvistukseksi kuumaa makkaraa ja kylmää juomaa.

Oman värinsä peliin toi AALY:n pelaaja Ville T. Lehtilä, joka onnistui tanssi-kengistään ja muista juhlaliikkeistään huolimatta säilyttämään heittonsa ylivoimaisen tuhoavina. Draamaa saatiin semifinaalissa, jossa pelasivat HCK ja AALY, kun viimeisessä vuoroparissa yksi AALY:n pelaajista kaatui heittonsa jälkeen edessä olevan kyykkäriä päälle. Lyhyen sääntötarkistuksen jälkeen heitto todettiin yliastutuksi. Tästäkin huolimatta finaalissa nähtiin lopulta AALY ja ADS, ja HCK:n oli nieltävä haaveet viidennestä peräkkäisestä SKO-Open voitosta.

Myös AALYllä oli ymmärrettävästi kova halu saada oma nimensä taas voittopokaaliin pitkän tauon jälkeen. Peli oli hermojaraastavan jännittävä, mutta kovasta yrityksestä huolimatta AALY:n oli lopulta taivuttava ADS:n edessä.

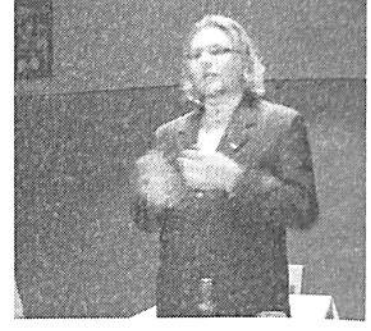

Kyykkäliiga 2006/2007

Aki Halonen

Kyykkäliigan finaali pelattiin kiiras-torstaina tuulen tuivertaessa myrskylukemissa ja jopa kaataessa kyykkiä kentällä. Kausi huipentui puoli kymmenen aikaan illalla kauden viimeiseen heittoon, kun kolmas ja ratkaiseva finaali ratkesi lopulta papin erolla HCK:n hyväksi. Huiman taistelun jälkeen hopealle jäi edelliskauden mestari Häjyt.

Pronssiottelussa KC Puuppa jatkoi hienoja otteitaan kaatamalla ADS:n suoraan kahdessa pelissä ja nousten runkosarjan kuudennelta sijalta palkinnoille asti. "Turhaan ei tullut eilen maisteltua hapanta", linjaili KCP:n Adamsson jatkettuaan erinomaista krapula-pelaamistaan. Välierissä Häjyt oli pyyhkäissyt finaaleihin suoraan kahdella voitolla ADS:stä, kun taas HCK taisteli täydet kolme ottelua KC Puupan kanssa.

Vuosijuhlamuistoja

Mari Kuosmanen

Jo osakuntaan liittyessäni aloin haaveilla vuosijuhlista ja muista tilaisuuksista, joita varten saisi pukeutua parhaimpiinsa. Nähdessäni nimeltä mainitsemattoman toisen S-osakunnan juhlista eräällä juhlijalla päällä kansallispuvun, päätin teettää itsellenikin sellaisen vuosijuhlia silmälläpitäen. Puvun valmistuttua aloin odottaa itse juhlaa kahta kauheammin.

Näen akateemisen juhlinnan mahdollisuutena solmia kontakteja tulevaisuutta varten. On myös kiinnostavaa kuulla vanhemmilta osakuntalaisilta perinteistä ja muutenkin siitä miten hieman vanhempi maailman näkee. Osakuntajuhlissa pääsee vihdoinkin käyttämään wanhojen tansseja varten opeteltuja taitoja ilman, että tarvitsee odottaa kutsua Linnan juhliin.

Verrattuna naapuriosakunnan vuosijuhliin, meidän osakuntamme juhlat etenivät kiireettömästi ja nautiskellen. Naapuri-osakunnan juhlista ei kukaan olisi voinut pitkästyä, mutta vauhti, jolla juhlat etenivät, nosti alkoholin liian nopeasti päähän. Näissä juhlissa ehti mukavasti seurustella muun pöytäseurueen kanssa ja antaa pöydän antimien vajua vatsassa.

Ruokalista jo itsessään nostatti veden kielelle. Silti oli vaikea kamppailla juomapolitiikan kanssa, kun juomalistakin oluineen ja viineineen oli niin vaikuttava. Koinkin helpommaksi nauttia alkuruuan neste-mäisenä. Muutenkin ruokalistaa katsoessa ja

pääruokaa maistellessa tunsin että oikeasti oli tultu ravintolaan, eikä mihin tahansa tusinakuppilaan.

Muutama sananen ohjelmasta. Puheet olivat juuri oikeassa suhteessa informatiivisia ja humoristisia. Kuraattorimme loi katsauksen menneeseen vuoteen ja valotti meille kristallipallonsa näkymiä. Chtr kertoi kuulumisiaan, ja Pekka Salminen esitelmöi myös Portugalin viineistä. Ravintolakoulusta tarttunut viini-innostus sai pontta, ja oli mukavaa, että lauantaikin koitui opettavaiseksi. Koska inspektorimme ei ollut paikalla, emäntä ja kuraattori jakoivat harrastusmerkit ja ansionauhat. Tosin jälkimmäisiä ei ollut vielääkään tilattu, joten jaoimme ne virtuaalisesti.

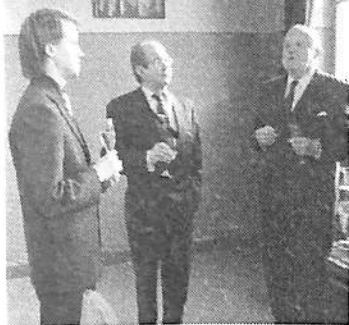
Ihana Jollymme piti puheen naiselle, vaikka puhe olikin jäänyt valmistelematta naisen takia. Minua piti hiukan töniä ennen kuin tajusin, että puhe miehelle lähtisi siitä spontaanisti edellisen jälkeen. Olinkin jo ihmetelty, miksei omaa osuuttani ollut ohjelmaan merkitty. Tosin yleisö nautti puheessani eniten juuri siitä asiasta, johon itse en ollut kovin tyytyväinen.

Laulaessamme De brevitae vitaeta ja maakuntalauluja tunsin rinnoissani syvän ylpeyden tunteen; kuin kuuluisin johonkin isompaan.

Ravintola Koulusta kukin poistui omille teilleen: sadeiltaa kotiin viettämään tai jatkoille S-Osikselle.

Valokuvat: Antti Halonen

Ennakkoluuloinen ensikertalainen vuosijuhlissa

Aija Vesterinen

Ennen vieraiden saapumista ravintolan kabinettiin manasin kuraattorille kädet täristerien, miksen ole juuri nyt turvassa kalsarisillani kotisohvalla katsomassa telkkaria kuten muutkin keskiluokkaiset tavikset. Karsastan kaikkea vähänkään hienosteluun ja snobbailuun vivahtavaa, kuten gourmet-ruokaa, niin sanottua korkeakulttuurista vliopistokulttuurin pukuloistoista osuutta. Viimeiseen olen parhaillani ensi kertaa tutustumassa, koska harmikseni en ole estynyt tulemastani tänä iltana paikalle.

Olen puolipaniikissa vieraiden aikuisten keskellä vailla tietoa etiketistä tai pöytä-tavoista. Ensimmäisen mokan teen - en heti kättelyssä, vaan pian sen jälkeen - juomalla saamani alkumaljan tyhjäksi seisoskellessamme odottelemassa loppujen vieraiden saapumista. Ystävällisesti joku seurueesta huomauttaa, että pöytään käydessä juodaan alkumalja, eikä tyhjällä lasilla saa skoolata. Saan uuden maljan, josta enää varovaisesti siemäilen odottaen hermostuneesti käskyä käydä pöytään. Luumuilen tuttujen selkien takana vältellen tuntemattomia aikuisia.

Pöytään istuessa kysyn vaivihkaa neuvoa paikalleni katetuista kaksista aterimista, etten paljastaisi itseäni tamppioksi sekoittamalla alkuruoka- ja pääruoka-aterimet. Onneksi tämän orastavan mahdollisuuden poistaa fakta, ettei hienon ravintolan ruokalistalla ole mitään alkuruokaa, jota nirso ja kulinaarisesti täysin sivistymätön ihminen uskaltaisi syödä. Helpottavaa on kuitenkin huomata ettei kukaan muukaan kuuloetäisyydellä istuva tiedä mitä listalla kummitteleva vorschmack sisältää. Tuijottelen ympärilleni kuin autonvaloihin jähmettynyt riistaeläin. Hymyilen ja nauran kohteliaasti pöytä-seurueen kaskuille samoissa kohdissa kuin muutkin. Yritän istua selkä suorassa, käyttäytyä miellyttävästi mutta huomiota herättämättä. Suu kuivuu ja kaadan vettä sekä

vesilasiini että viinilasiini, jotten koko ajan joudu kurkottelemaan kannua. Toivon ettei viinilasin väärinkäyttö ole liian moukka- maista. Mutustelen pöytään kannettua leipää muiden syödessä alkupalojaan, jotten näyttäisi hölmöltä ilman ruokaa.

Tilaamme pääruuat. Valitsen ankaa, koska lintuhan on tuttua ja turvallista broilermaista vaaleaa lihaa. Perhanan anka onkin punalihainen ja minua alkaa öklöttää sen syöminen. Joskus olisi hyvä olla ruoka- sivistyneempi, niin välttyisi tietämät- tömyyttään tilaamasta väärän väristä lihaa. Jyrsin ankaani ja sen seuraksi laitettua öljyllä ja balsamicolla raikattua salaattia. Rukoilen etten nielaise mitään väärään kurkkuun, etten alkaisi köhiä ankanpalasia pitkin pöytäliinaa ja vastapäätä istuvan ihmisen otsaa. Kuinka rento ja viihtyisä ilta! Juuri kun olen poistumassa vessaan, alkaa illan ohjelma. Istun takaisin paikalleni ja kiemurtelen ikuisuudelta tuntuvan ajan odottaen naistenhuoneen vapahdusta.

Jotta en kuulostaisi herttaiseen olemukseeni verrattuna liian negatiiviselta, mainittakoon että minulle jäi juhlista myös mukavia muistoja. Kokemani kärsimykset ja ahdistus olivat lähes sen arvoisia että sain nähdä perinteisen suomalaisen elovenatyttö Ylä- Savon kansallispuvussa juomassa trendikästä cosmopolitania, kuulla II kuraattorin puheen naiselle, taputtaa arvossa pitämäni ystävien saadessa kunniamerkkejä tunnustukseksi osakunnan eteen tekemästään työstä ja laulaa osakuntaversioiden laulusta Kun mä kuolen. Toivottavasti edellä mainitut olisivat ne hetket, jotka muistan ensimmäisistä akateemisista juhlistani. Onneksi aika on armollinen; sillä on hyvä maku, ja huonot muistot unohtuvat mukavia muistoja herkemmin.

P.S. Isä, jos luet tämän ensimmäisen lehtijuttuni ikinä, huomaa puolipisteen käyttö kertaalleen. Olet kouluttanut tyttäresi vaalimaan sitä.

Kertoelma Jussista

Oheinen tarina löytyi runonkeruumatkalta Ylä-Savosta. Tarinan kertojana oli Petteri Moilasena tunnettu iäkäs mies, joka oli nuoruudessaan palvellut renkinä Iisalmen Pappilassa. Taltioijana toiminut Antti Halonen on ottanut joitakin taiteellisia vapauksia runon lyhentämisessä ja muokkauksessa, mutta runon poljento ja kulku on säilytetty ennallaan. Tarina on Moilasen itsensä mukaan ehdottoman tosi.

*Teksti: Antti Halonen ja
Petteri Moilanen*

On tässä teille tarina, tän laulajan kotopuolesta
tuolt' kaukaa Savon syrjältä, kovin kauniista Iisalimesta

Ma tunsin erään oppilaan, nimeltänsä Brofeltin Jussi
Ol' hällä halu hillitön, vaik' kuinka paljon nussi

Ol' Jussin lerssi hervoton, sen koko kylä tiesi
"Kun Jussi kerran kiksauttaa, menis sisään vaikka kiesi"

Neitoa saattoi hirvittää, kun Jussi tuli kohti,
"Ilost' vai pelost' kirkua?", eräskin jo pohti

Jussin himo ei laantunut, vaik' oman rouvan laitto,
hän vuoteeseensa vierelleen, myös rouvan siskon taitto

Voi voihekettä ja mäiskettä, jot' yötä päivää riitti,
jo lehmät lakkas lypsämäst', kun Jussi naisiansa siitti

Nous' Jussi perin kuuluisaks', vaan ansioista muista.
Viel' nykyään hänet tunnetaan, kirjoituksistaan somista nuista

Nimensä hän tok' vaihtoi, kosk' oli tehnyt pahojaan,
vanhempana hän kuljeskeli, Juhanina Ahojaan.

Nähtyä

Kuultua

Haistettua

Maistettua

OSAKUNTIEN VÄLEJÄ ON LÄHENNETTY SUORASTAAN JOUKKOVOIMIN.

HELMIÄ SIOILLE. MANU TEKI PUUROA.

TPO:N EMÄNNÄT ON HAVAITTU AIKA... IHANIKSI.
... ASIASTA MYÖS ERIÄVIÄ MIELIPITEITÄ.

LENTOKONE KUUBAAN TAI RÄJÄYTÄN JOULUTORTUN.

A: "MITKÄ TÄN KONEEN KIRJAUTUMISTUNNUKSET ON?"

B: "NÄYTTÖ."

A: "--- SIIS SALASANAKIN ON 'NÄYTTÖ'?"

B: "IDIOOTTI."

"MÄ PUEN MUN LEMMIKKIHILLERIN LOLITA-ASUUN JA PAKOTAN
SEN KATSOMAAN TELEVISIOSTA LOTTOARVONTAA."
"RIKU... MINÄ INHOAN SUA."

IN

- Loma
- Isengard (They're taking the hobbits to Isengard!)
- Juoma
- Elävä tuli
- Lauluringit
- KIHLAT
- Väliin Putoajat
- VOITTO
- AcArc
- pahaolo
- Guitar Hero

OUT

- Pehmeät paketit
- Hajataitto ilman laseja
- Hankikyykkä
- Turha tappeleminen
- Kolmen päivän krapula
- Unettomuus
- Kuume
- Linux on vammaanen!

Turun yliopiston Savo-Karjalaisen Osakunnan
inspehtori professori Kaisa Häkkinen kutsuu
osakuntalaiset luokseen Paimioon

osakunnan perinteiselle
kevätpiknikille
lauantaina 24.toukokuuta

Tarjolla ruokaa, juomaa, pelailua, saunomista, tilaisuus
heittää pois talviturkki ja eritoten hyvää seuraa.
Paimioon ja takaisin järjestetään kuljetus osakunnalta,
mutta voi tulla myös omalla kyydillään, mikäli tämä
sopii paremmin omiin aikatauluihin.

Seuraa tarkempaa tiedoittelua ja ilmoittautumisohjeita
skolistalla ja osakunnan ilmoitustaululla.